

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.691 van 9 februari 1998
in de zaak A. 75.547/IX-261.**

In zake : Etienne DE WINNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne DE WINNE op 2 september 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren van 28 juni 1997 waarbij beslist wordt dat hij niet voldoet aan de vooropgestelde generieke competenties voor een functie van afdelingshoofd onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 BEF per dag dat de gevolgen van de beslissing niet worden ongedaan gemaakt;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 november 1997, datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 15 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. LAMBERS die, loco Advocaat D. LINDEMANS, verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 1 september 1972 als ingenieur in dienst bij het Ministerie van Openbare Werken. Op 1 januari 1990 wordt hij overgedragen naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waar hij op 1 april 1993 wordt bevorderd tot inspecteur-generaal bij de administratie wegeninfrastructuur en verkeer en wordt

belast met de leiding van het bestuur wegen en inspectie.

In uitvoering van het Vlaams personeelsstatuut wordt hij bij besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 ambtshalve bij wijze van graadverandering benoemd tot directeur-ingenieur.

1.2. Door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997 wordt het Vlaams personeelsstatuut gewijzigd, onder meer, wat de aanwijzing van de afdelingshoofden betreft.

1.3. Deze wijzigingen worden omstandig toegelicht in de "dienstmededeling CSG 97/1". Er wordt ook medegedeeld dat 34 afdelingen in het ministerie niet over een titularis afdelingshoofd of afdelingshoofd ad interim beschikken en dat de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken de opdracht heeft gegeven om zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van het voormelde besluit van 11 maart 1997 "een proces voor de aanwijzing van afdelingshoofden op te starten".

1.4. Op 22 april 1997 stelt verzoeker zich kandidaat om te worden aangewezen voor de functie van afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer.

1.5. Op 9 juni 1997 neemt verzoeker met het oog op de beoordeling van zijn generieke competenties voor de functie van afdelingshoofd deel aan een gedragsgerichte test volgens de "assessment center methode". Deze test, die bestaat uit drie gedragsgerichte proeven en een interview, wordt uitgevoerd door het extern bureau "Quintessence Consulting".

Namens dit bureau oordeelt Kathleen Jooris dat op basis van de resultaten van de potentieelinschatting geen gunstig advies kan worden verleend.

1.6. Op 28 juni 1997 oordeelt de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren dat verzoeker niet beschikt over de vereiste generieke competenties om een afdeling te leiden.

Deze beslissing wordt bij brief van 7 juli 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde betreft, dat verzoeker als enig middel de schending aanvoert van artikel VIII 76bis tot quater van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (Vlaams personeelsstatuut), zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997, en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker niet voldoet aan de generieke competenties op grond van, enerzijds, een verslag over de "potentieelinschatting voor afdelingshoofd, opgesteld door een raadgevend bureau QUINTESSENCE CONSULTING" en, anderzijds, op grond van een formulier "interne potentieelinschatting" en "overige informatie", zonder rekening te houden met de elementen die verzoeker in zijn "aanmeldingsformulier"

heeft aangebracht en met andere informatie die omtrent zijn loopbaan beschikbaar is, terwijl de beoordelingscommissie bij de beoordeling van de vereiste generieke competenties rekening dient te houden met de potentieel-inschatting op basis van intern beschikbare informatie over de loopbaan en de elementen die door de gegadigde worden aangebracht, terwijl de "gedragsgerichte test" op grond waarvan de beoordeling geschiedt, alle garanties voor een feitelijk juiste beoordeling dient te bieden, en terwijl het bestaan en de inhoud van de "andere informatiebronnen" ter verantwoording van een dergelijke beslissing kenbaar moeten worden gemaakt; dat hij in zijn toelichting bij het middel stelt, onder meer, dat hij in zijn aanmeldingsformulier heeft gewezen op een hele reeks elementen die naar zijn oordeel het bewijs inhouden dat hij de vereiste generieke competenties bezit, dat hij daarbij verwijst naar het verslag dat het bureau HAY MANAGEMENT over hem heeft opgesteld tijdens het assessment van 1994 met het oog op het bekleden van een A2 staffunctie, en dat conclusies bevat die in strijd zijn met het verslag dat het bureau "QUINTESSENCE CONSULTING" over hem heeft opgesteld; dat verzoeker verder betoogt dat hij het raden heeft naar wat wordt bedoeld met "overige informatiebronnen" die "geen elementen bevatten die deze vaststellingen tegenspreken"; dat verzoeker tot slot aanvoert dat men in de bestreden beslissing of in de daaraan ten grondslag liggende tekst of adviezen tevergeefs zoekt naar het in aanmerking nemen van de "intern beschikbare informatie over de loopbaan" en naar "de elementen die de gegadigde aanreikt", zodat de commissie artikel VIII 76 quater, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut heeft geschonden;

2.1.2.1. Overwegende dat naar luid van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk moeten

worden gemotiveerd; dat artikel 3 van die wet bepaalt dat de motivering de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn; dat die verplichting inhoudt dat in de akte zelf de precieze en concrete redenen worden aangegeven waarom in het licht van de aangehaalde wettelijke en verordenende bepalingen de beslissing werd genomen;

2.1.2.2. Overwegende dat luidens artikel VIII 76 quater, § 1, tweede lid, van het Vlaams personeelsstatuut, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997, de interdepartementale commissie bij de beoordeling van de generieke competenties van de kandidaten voor de betrekking van afdelingshoofd rekening dient te houden met :

"1° de potentieelinschatting op basis van de intern beschikbare informatie over de loopbaan en de elementen die door de gegadigden werden aangereikt; en
2° de potentieelinschatting op basis van een gedragsgerichte test";

2.1.2.3. Overwegende dat de motivering van het bestreden besluit als volgt luidt :

"Na zorgvuldige afweging van alle beschikbare informatie heeft de Interdepartementale Commissie van Leidend Ambtenaren op 28 juni 1997 vastgesteld dat de heer Etienne DE WINNE niet beschikt over de nodige generieke competenties.

Deze vaststelling is ondermeer gebaseerd op het resultaat van de gedragsgerichte test, waaruit blijkt dat bij de betrokkene een aantal van de vereiste kenmerken m.b.t. de functie van afdelingshoofd eerder zwak aanwezig zijn en als aandachtspunten verder ontwikkeld moeten worden om een succesvol functioneren in de functie mogelijk te maken.

Het resultaat van de interne potentieelinschatting stelt dat de betrokkene slechts over een minimaal instapniveau beschikt, waardoor het moeilijk wordt om onmiddellijk in de functie van afdelingshoofd in te stappen";

2.1.2.4. Overwegende dat uit het voormeld artikel VIII 76quater, § 1, tweede lid, van het Vlaams

personeelsstatuut blijkt dat de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren de resultaten van de door het extern bureau uitgevoerde test op zichzelf niet als doorslaggevend mag beschouwen, maar dat zij eveneens rekening dient te houden met "de intern beschikbare informatie" en "de elementen die door de gegadigden werden aangereikt";

2.1.2.5. Overwegende dat bedoelde commissie wat betreft de potentieelinschatting op basis van intern beschikbare informatie over de loopbaan en van de elementen die door de gegadigde werden aangereikt, enkel naar het resultaat van een interne potentieelinschatting verwijst en voorts stelt dat "de overige informatiebronnen de resultaten van de externe en interne potentieelinschattingen niet tegenspreken"; dat bedoelde interne potentieelinschatting is weergegeven op een formulier waarop een score voor de verschillende generieke competenties wordt weergegeven, zonder enige motivering of zonder enig concreet gegeven op grond waarvan die score is totstandgekomen; dat door in de redengeving van de bestreden beslissing louter te verwijzen naar dit niet gemotiveerde formulier, de bestreden beslissing zelf door een motiveringsgebrek is aangetast; dat ook de overweging dat "de overige informatiebronnen geen elementen bevatten die deze vaststellingen tegenspreken" geen deugdelijke motivering vormt nu in het geheel niet duidelijk wordt gemaakt welke die informatiebronnen zijn; dat tenslotte op geen enkele wijze blijkt dat is rekening gehouden met de door verzoeker aangereikte gegevens;

2.1.2.6. Overwegende dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde betreft, dat verzoeker vooreerst aanvoert dat de bestreden beslissing het hem onmogelijk maakt om tot

afdelingshoofd te worden aangesteld; dat hij daaraan toevoegt dat hij, die vóór de hervorming van 1994 rang 15 bekleedde, zal worden geleid door een vroegere ondergeschikte, aangezien alle kandidaten lager in rang dan hemzelf zijn; dat hij voorts betoogt dat met de uitsluiting ook een publieke vernedering gepaard gaat daar hij bij zijn personeel zal worden geacht niet over de capaciteiten te beschikken om een afdeling te leiden; dat hij nog stelt dat hij, als niet-afdelingshoofd, niet meer kan postuleren voor een A3 betrekking, terwijl hij dit vroeger als inspecteur-generaal wel kon, en tenslotte dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet voorkomen dat de morele genoegdoening hem verleend door vroegere schorsings- en vernietigingsarresten, wordt tenietgedaan;

2.2.2. Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker voorheen leidend ambtenaar was zodat, zoals de Raad van State reeds heeft geoordeeld in de arresten nrs. 54.190 van 3 juli 1995 en 60.584 van 28 juni 1996, het gegeven dat hij voortaan zal moeten werken onder de leiding van een ambtenaar die voordien een hiërarchisch ondergeschikte was, als dermate vernederend kan worden beschouwd dat het morele nadeel dat hieruit voortvloeit niet geheel goed te maken is door een later annulatiearrest;

2.3. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

3. Over de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

3.1. Overwegende dat verzoeker vraagt aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen van 10.000 frank per dag dat de gevolgen van de bestreden beslissing niet worden ongedaan gemaakt;

3.2. Overwegende dat verzoeker evenwel niet verduidelijkt welke gevolgen van de bestreden beslissing de verwerende partij in strijd met een schorsingsarrest zou willen in stand houden; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de interdepartementale commissie van leidende ambtenaren dd. 28 juni 1997 waarbij beslist wordt dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vooropgestelde generieke competenties voor een functie van afdelingshoofd".

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen februari 1900 achtennegtig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.